

Sebastian Tue Pedersen Oves tale til kunsten og kulturen på Folkemødet

Taler

Sebastian Tue Pedersen Ove
Studerende og aktivist

Dato

15. juni 2023

Sted

Allinge, Bornholm

Omstændigheder

Talen blev holdt på Folkemødet til arrangementet 'En tale til kunsten og kulturen – kærlighed og opråb!'.

Kære alle sammen! Jeg hedder Sebastian og jeg er aktivist i den grønne ungdomsbevægelse, og jeg står her med mikrofonen i dag, fordi jeg har haft fornøjelsen af at være med til at skrive manifestbogen ”Retfærdig Naturbevarelse. Bogen indeholder 10 utopiske visioner for en retfærdig naturbevarelse, og det er netop utopiernes kraft og dets betydning for aktivisme, jeg gerne vil tale med jer om! Men lad os starte et andet sted: Hvis I skulle lukke øjnene og forestille jer verdens tilstand om 20 år, hvad ser i så? Tørker og skovbrande? Krig mellem øst og vest? Måske har artificial intelligence overtaget vores samfund? Det ser sort ud, synes i ikke? Der er efterhånden så mange kriser at tage af, at vi er holdt op med at tælle og nu blot bruger termen poly-krise! Og alligevel er det som om, at vi ikke rigtig anerkender, at der er behov for at gøre tingene anderledes. At der er behov for transformative forandringer! I stedet bliver vi ved med at gøre det samme. Og det tror jeg, at der er en god grund til. Og den grund er, at vi er gået i stå. Vores sociale og politiske forestillingsevne er gået i stå - lukket fast i et forestillingsfængsel, hvor den eneste positive forandring for fremtiden, vi er i stand til at forestille os, er en endnu større skærm på vores smartphone. Vi har brug for utopier! Vi har brug for nye optimistiske fortællinger, som vi kan samles omkring! Så vi igen kan lukke øjnene og forestille os en bedre verden om 20 år. Vi har brug for at forestille os, hvordan vi igen kan blive filtret sammen med naturen og leve i harmoni med andre levende arter. Hvordan et samfund kan give plads til legen, omsorgen, kreativiteten, nysgerrigheden, de nære relationer, musikken, bevægelsen: alle de smukke menneskelige egenskaber, der kan udfoldes uden konsekvenser for vores medorganismer og klode, men som i dag får alt for lidt opmærksomhed. Men alt det tilsidesættes i dag som naivt - i økonomiens og geopolitikens tid. Derfor er

utopien vores protesthandling. Utopien den åbner op for et nyt kreativt rum, hvor drømmene både udstiller de eksisterende uretfærdigheder, når man indser kontrasten mellem det ideelle og det eksisterende. Men utopierne udgør også muligheden for at recalibrere sit kompas, sætte en ny retning - en bæredygtig retning. Jeg har længe gået og troet, at aktivisme altid handler om at kritisere, råbe, protestere! Det gør det også! Tag ikke fejl! Det er faktisk enormt vigtigt! Men det har betydet, at jeg fik den opfattelse, at jeg var en dårlig aktivist. For den slags dræner mig – det falder mig enormt unaturligt at være sur! Altid at være imod ting – og det er meget at være i mod, hvis man er klimaaktivist - skulle jeg hilse at sige. ...Men tilbage i vinterens mørke, der mødtes jeg første gang sammen med 9 andre aktivister og talte om det, der skulle vise sig at blive en utopisk manifestbog! Vi fandt pludselig os selv tale om alt det vi drømte om. Vi fandt en skønhed og et lys i den politiske kunsts verden – det nærrede os. Den gav energi frem for at dræne!. Alt sammen ved at nedfælde vores tanker og idéer med henblik på at sende dem ud i verden til inspiration for andre. Vi skabte vores utopi og med det også et nyt aktivistisk virke. Og med det fandt jeg også en plads som aktivist, som jeg langt bedre kunne se mig selv i. Men det var svært at bryde ud af forestillingsfængslet! Vi er ikke trænet i at tænke nyt, stort og anderledes – men netop det, kan kunsten og kulturen! Den kan hjælpe os med at tænke, føle og se det mulige frem for begrænsningerne. Vi har med vores bog (retfærdig naturbevarelse) forsøgt at give vores ydmyge forsøg på at kick-starte forestillingsevnen og starte en samtale på ny om, hvilket samfund vi gerne vil have. Et bæredygtigt samfund med plads til alt levende! Men vi har brug for meget mere hjælp! Så min opfordring her fra scenen i dag er: Hjælp os! Hjælp os med at starte samtalen, der kan få drømmene til at flyde, hjælp os med at gentænke det gode liv inden for de planetære grænser. Skab det, mal det, tal om det, diskuter det! Pak realismen væk, og find utopierne frem! Måske viser det sig, at I også er meget bedre aktivister, end I går og tror. Tak skal i have!

Kilde

Tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Den Grønne Ungdomsbevægelse, Folkemødetale, Politisk tale

Relateret

15. juni 2023

15. juni 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/sebastian-tue-pedersen-oves-tale-til-kunsten-og-kulturen-pa-folkemodet>